

ville gjøre det. Vil den ærede Minister sige, at fjerde Klasse ikke taaler en saa stor Afgang, svarer jeg, at der er mange Menneſker her i Landet, som aldrig havde troet, at de ſkulde komme til at modtage en ſaadan Poſt, men ſom med ſtorſte Glæde vilde tage imod den og paa bedſte Maade ville kunne udfylde den, ſaaledes at der ikke vil være nogen Vanſkkelighed i den Henseende. Kunne de høiere Embedsmænd ikke leve, derſom de af Udvalget ſtillede Vædringsforſlag vedtages, er der andre dygtige Mænd i de lavere Classer, ſom baade kunne udføre Forretningerne og ſom kunne leve for de foreslaaede Lønninger. Den ærede Minister ſiger, at man ſtiller diſe Embedsmænd ſlettere, end Mænd i lignende Stillinger ere ſtillede, men jeg ſiger, at deri tager den ærede Finantsminister overmaade feil; der er overordentlig mange Stillinger i Borgerſamfundet, ſom ogſaa udfordre Dygtighed, og ſom det har koſtet Forberedelse at faae Dygtighed til, men ſom langt fra yde de Paagjældende ſaadanne Vilkaar. Fortrinet ved diſe Anſættelser er den grundlovmæssige Sikkerhed, ſom man, da Grundloven vedtoges, fandt det rigtigt at give Embedsmændene fremfor andre Statsborgere. Baade Folk af Haandværksſtanden og af Handelsſtanden ere udfatte for Concurrencens Uſikkerhed, for alle de verlende Forhold, ſom kunne indtræde for dem, og ſom, uagtet al deres Dygtighed, kan lade dem ſynke ned i Fattigdom; derfor maa man ikke ſige, at man i andre Stillinger har det bedre end i Embedsstillinger, thi det forholder ſig ikke ſaa. — Jeg har allerede talt om denne Overtoldinspecteur, og at han ikke ſkal kunne udføre ſine Forretninger, uden at han er „Over“ — Den ærede Finantsminister maa tilgive mig, naar det, ſkjønt jeg gjorde mig Umage for at følge ham, da han meddeelte os, hvad han kunde gaae ind paa, og hvad ikke, var mig umuligt at følge ham ſaaledes, at jeg kunde faae noteret det Fornødne. Naar den ærede Finantsminister var paa det Rene med, at han vilde ſtille ſig ſaa alvorligt imod diſe Spørgsmaal, vilde jeg have ønsket, at han havde ſtillet Vædringsforſlag, ſaaledes at vi kunde have ſeet, hvad hans Mening var; men dette har han ikke gjort. — Naar jeg

derneſt ſkal tale om Spørgsmaalet angaaende de tre Steder Lemvig, Ringſjøbing og Hjørring, hvor man foreslaaer, at Toldinspectorens og Toldkassererens Poſter ſlaaes ſammen til en Toldforvalterpoſt, vil jeg bede den ærede Finantsminister erindre, at vort Forſlag oprindelig ogſaa gif ud paa, at man ſkulde gjøre det ſamme for Thisted's Vedkommende, men den ærede Finantsminister ſagde: Det kan vanſkelig gaae paa de andre Steder, men i Thisted kan det ſlet ikke gaae, og dette medførte, at vi udelode Thisted. Den ærede Finantsminister vil altsaa ſee, at vi have lagt noie Mærke til, hvad han ſagde i Udvalget, og at vi have rettet os derefter, thi der ſagde han alene, at det ikke kunde gaae for Thisted's Vedkommende. Naar den ærede Finantsminister nævnedes, at Udvalget ikke havde fulgt hans Anmodning med Henſyn til de Embedsmænd, ſom ſtaaer i 3die Lønningsclafſe, og ſom efter vor Indstilling ikke ſkulde have kongelig Udnævnelse, og naar han bemærkede, at han ønskede, at man vilde flytte dem ned i 4de Lønningsclafſe og derneſt forhøje Antallet af dem, der kunne faae Penſionsberettigelse i 4de Lønningsclafſe, er Grunden til, at Udvalget ikke har kunnet gjøre dette, den, at der derved vilde opnaaes, at de Mænd, ſom ſtaaer i 3die Lønningsclafſe under en Løn af 1200 Rd., vilde faae Penſionsberettigelse, medens det var vor Mening, at de ikke ſkulde have den, hvorimod den kongelige Udnævnelse og den deraf flydende Penſionsberettigelse i 4de Clafſe kun ſkulde gives Toldaſſiſtenter. Derfor kunde vi ikke følge den ærede Finantsminister deri. — Jeg beder om Tilgivelse for, at jeg ſpringer noget, men det er ikke godt at følge den ſamme Traad, ſom den ærede Finantsminister fulgte. Naar Udvalget under Nr. 32 har foreslaaet, at Læss ſkal behandles paa ſamme Maade ſom Dragør, vil den ærede Finantsminister erindre, at vi ved vor Conference med ham foruden Læss havde medtaget Nørvig; men da den ærede Minister oplyſte os om, at det ikke kunde gaae med Nørvig, medens han derimod ikke udtalte ſig ſaa beſtemt med Henſyn til Læss, udelode vi Nørvig, men beholdt Læss; vi have altsaa ogſaa der taget alt Henſyn til, hvad Ministeren har ſagt. —